

«Els reis de la terra viuen en palaus sumptuosos i de riquesa enlluernadora.... Jesús en molts sagraris està voltat de pobresa i solitud.»

INDULGENCIA: El Ilmo. Sr. Dr. José Vila Martínez, Obispo de esta Diócesis, concede 50 días a los que devotamente lean esta hoja, a los que hagan algún donativo a favor del Centro Eucarístico y por cada hora que se trabaje por la obra de las iglesias pobres.

Maneras prácticas de fomentar las madres en sus hijos la devoción y apostolado eucarístico

—“Madres: tened conceptos claros de la Eucaristia para poder inculcarlos a vuestros hijos.”

Sabed que el Crucifijo viviente está allí, que el corazón de Jesús viviente está allí, para que Jesús no pueda decir jamás a ninguna de las madres, lo que tuvo que decir a la venerable sierva de Dios, Teresa de Mejía, de la Orden de Santo Domingo, devotísima del Niño Jesús. Había en su convento una imagen de María con el Niño Jesús en los brazos, y la visitaba y hacía vestiditos para el Niño, y Jesús se lo agradecía, tanto que un día le hizo la merced de dejar los brazos de María para ir a estrechar el cuello de su Sierva.

Mas, como se ocupaba enteramente del Niño Jesús y no cuidaba de decorar el altar del Santísimo Sacramento, en otra ocasión en que llevaba un vestido a la imagen, oyó esta voz: “Teresa; piensas mucho en la imagen; ¿te has olvidado tal vez de la realidad? — Y desde entonces fué grande su celo por el culto del Santísimo, y Jesús se lo premió con mercedes muy singulares. Varias veces se le apareció Jesús lleno de bondad en el tabernáculo. Otra vez, mientras lavaba los manteles del altar con gran respeto, vió delante de sí el Salvador de pie, el cual mirando su trabajo, se complacía en la obra y la bendecía.

Así huiréis del sentimentalismo en la piedad, que es una piedad sin sosten, sin fundamentos dogmáticos, que puede llegar a ser inmoral. "No desviéis la piedad. La desviación es siempre causada por la insuficiencia de ilustración religiosa. Una madre con sus hijos arrodillada ante el altar del Sagrado Corazón y del Crucifijo en el Santísimo Sacramento del altar, es una desviación. Corregidlos. Sed profundamente piadosas y eucarísticas, pero con los principios de la verdad, fundamentando vuestra devoción en el conocimiento de las verdades de la Religión. Imitad en sentido contrario los protestantes. Ellos han hecho como los grandes criminales que tiran directamente al corazón, el centro de la Iglesia. Madres: tened conceptos claros del misterio de la Eucaristia, conociendo bien todo lo que dice el Catecismo sobre la Presencia real, la transubstanciación, la permanencia de los accidentes, los efectos de la Comunión, las disposiciones para recibirla con fruto, la Misa, etc... y podréis insensiblemente enseñarlo en la práctica a los hijos.

Estos conceptos claros los habeis de concretar en ideas asequibles que puedan facilmente expresarse y ser entendidas, y resulten al mismo tiempo interesantes. Fijaos, por ejemplo, en la idea de *amor* y decid a los hijos: Mira, hijo, el amor habla poco y obra mucho; pero dice tres palabras: "*se hace presente, se sacrifica, se da*". El amor de tu madre para contigo es así; lo sabes. Pues bien, Jesús en la Eucaristia las dice de un modo inefable; se hace presente a todos en el *Sagrario*, se sacrifica en el *Altar*, se da en la *Comunión*. Para corresponder, tambien se las hemos de decir, con *visitas* al Santísimo, oyendo devotamente *Misas* y con *Comunion*es sacramentales y espirituales.

El Magistral de Vich

DEL NOSTRE REVERENDÍSSIM PRELAT

Referent a la malaltia que ja fa massa temps que afligeix el nostre benvolgut prelat, llegim en el Butlletí eclesiàstic de la Diòcesi, corresponent al mes d'octubre: "Muy satisfactorias son las noticias que recientemente ha transmitido Su Excia. Rdma. a cerca de la mejoría y restablecimiento de su salud, y así confiamos que a no tardar mucho tiempo, si no sobreviene alguna imprevista e inesperada complicación y contando con el favor divino, podrá estar de regreso a esta su amada diòcesis nuestro bondadoso Prelado,,.

Aquests són els nostres més fer-

vents desitjos i per tal de que es compleixin aviat, elevem al Cel les nostres oracions.

No deixem de pregar

No ha cessat encara la lluita de l'infern contra la santa església i les nostres més preuades creences; és veritat que s'ha consumat l'obra d'iniquitat. però el poder de les tenebres encara cercarà noves posicions per on atacar i ferir el cos místic de l'església de Jesucrist; la guerra es declarada i ha començat el periode de persecució; però també s'han despertat els fills de la llum, per tal de començar la defensa dels drets inalienables de Crist i

dels interessos sagrats de les ànimes. No defugim la lluita i no dessemperem el lloc que en aquesta creuada el Bon Jesús ens assenyala. No deixem l'oració, que és l'arma més poderosa per a abatre les potestats infernals i desbaratar els plans de l'enemic. Preguem a l'entorn del Sagrari i en demanar al Senyor força per a no defallir en el combat, no cedir en la fe, i llum per als dirigents de la campanya de defensa dels interessos del Catolicisme, demanem també perdó i misericòrdia per als nostres enemics i perseguidors, que també són germans nostres i també, orem per tal que el Bon Jesús dissipï les tenebres que embolcallen llurs ànimes i tornin enrera en el camí de perdició pel qual caminen. Encara és temps d'oració i penitència.

La fe de San Luis Rey de Francia

San Luis Rey de Francia, espejo de reyes y ornamento de su nación, es el hijo de aquella mujer de alma fervorosamente cristiana, doña Blanca de Castilla, bajo cuya tutela creció y se educó Luis, huérfano de padre a la edad de doce años y la cual acostumbraba decirle: "Hijo mio, antes quería verte muerto delante de mis ojos que con algun pecado mortal,,", palabras que de tal manera se arraigaron y penetraron en el corazón del hijo, que jamás en su vida cometió culpa grave. Edificó el Santo rey en su palacio de París una capilla suntuosísima, donde solía orar con gran fervor, en la cual guardó el hierro de la lanza con que Longinos abrió el costado de Cristo. Era tan grande su fe en el Santísimo Sacramento,

que habiendo aparecido en París un niño hermosísimo en la Sagrada Hostia, celebrando la santa Misa un sacerdote y acudiendo el pueblo en masa para admirar y adorar tan gran prodigio, el santo y devoto rey se negó a ir, diciendo, "que no tenía necesidad de aquel milagro para creer que Jesucristo estaba realmente presente en la Hostia consagrada,,".

Com és reproduït el sacrifici del Calvari

Per les paraules de la Consagració Jesús renova sa immolació i sa presència física. "Aquest és mon cos,, i la víctima està sobre la mesa de l'altar. "Aquesta és ma sang vessada per la redempció dels homes,, i la sang està dins el calze; i els fidels qui estan allà presents poden, com la Santa Verge, com Sant Joan i Santa Magdalena en el Calvari, unir-se físicament al diví sacrifici.

Aquestes paraules, d'ençà que foren per primera vegada pronunciades per Jesucrist, no han parat mai de ressonar tots els matins en les esglésies cristianes. A les Catedrals, entre els cants, l'encens i l'aparatositat dels ritus pontificals, com també en les modestes capelles rurals; en els països civilitzats, com entre els negres, xinesos i altres països incultes, amb una multiplicat esplèndida, per les paraules de la consagració repetides. Jesús torna a oferir-se a l'Etern Pare mils i milions de vegades per la redempció dels homes.

La missa és la reproducció mística del Gran Sacrifici, el temple el Calvari i l'ara de l'altar, la creu on es va oferir la sagrada víctima. Aquelles tres ànimes santes, que assistiren al primer sacrifici, Sant Joan, Santa Magdalena i la Verge Santíssima, que siguin els nostres models i exemplars en l'amor i reverència envers aquests sublims

misteris i encesos els nostres cors en la caritat envers la víctima immaculada que en l'altar s'immola i es guarda, siguem-ne apòstols celosos del seu culte digne. Adorem i treballeu, per tal que l'Amor ofès reparat sigui i el pobre del Sagrari acompanyat i honorat en el seu culte.

El Santíssim Misteri de Sant Joan de les Abadeses

La nostra província i diòcesi és sembrada de prodigis eucarístics, proves ben paleses amb les quals el Bon Jesús ha volgut manifestar el seu amor a la nostra terra. Tresor de valor inapreciable pel seu contingut i per la seva història és el Santíssim Misteri de St. Joan de les Abadeses, del bisbat de Vich i de la província de Girona. D'aquesta joia, mai prou estimada, ens plau avui donar-ne als nostres lectors algunes dades, amb l'intent de parlar un altre dia d'altres prodigis eucarístics que ens toquen més d'aprop als gironins.

Consta per alguns documents rigorosament històrics, refrendats per una sèrie d'Abats i Prelats en llurs visites apostòliques, que en 16 de juny de 1251 fou col·locada una forma consagrada dividida en tres parts, com ho practica el celebrant en la Santa Missa, en la cavitat del front d'una imatge de Jesús Crucificat, que es venera en l'antic temple romànic de Sant Joan de les Abadeses.

Després d'haver transcorregut 175 anys i 32 dies o sia el dia 17 de juliol de 1426, fou descoberta la dita sagrada Hòstia, dividida en tres parts, incorrupta, en ocasió en que l'Abat del Monestir, Arnau de Vilalba, volent netejar i reformar les imatges, manà baixar-les del seu lloc propi; i fixant-se en la cavitat del front del Crucifix, tancada només amb una làmina de plata, la trobà coberta amb un petit corpo-

ral i un fragment del Lignum Crucis, que guardaba el tresor preciós de l'Hòstia consagrada, tal com havia estat posada en 1251.

Des d'aquell dia tan solemne en la Història de Sant Joan de les Abadeses, el poble començà a venerar-la i se li donà ja llavors el nom de Santíssim Misteri, nom que encara perdura, com ho prova la següent tornada dels antics goigs populars, que encara es canten:—*Oh Eucarístic Sacrament — Per tants segles conservat! — Siàu per sempre alabat — Santíssim Misteri. Amen.*„

NOTICIARI

En la sessió celebrada en el prop passat mes, la Junta va pendre l'acord de comprar material per a la confecció d'ornaments: encara que aquest any no hi hagi exposició, les nostres sòcies actives no dormen; la de l'any vinent s'acosta i el temps vola.

* * *

S'han rebut seixanta sis collets d'estola, copes i casulles, tots confeccionats per una mateixa persona. Que el Bon Jesús li pagui la seva caritat i que el seu esperit de treball sigui exemple per a tantes persones, que també podrien ajudar-nos en la santa tasca de servir a Jesús Sagramentat.

* * *

Dels vells aprenem el consell; una velleta de més de setanta anys ens ha fet ofrena d'una punta molt llarga i molt ben feta, obra de les seves mans; ¡Déu, n'hi dó! N'hi haurà per albes i roquets dels ministres de l'altar. Tant contenta n'ha quedat aquesta pietosa senyora de treballar per la glòria de Jesús, que s'ha contractat per tal de continuar la tasca. Nosaltres demanem a Déu, que ens guardi molts anys una sòcia tan activa.

Masó, imp. — Girona